

kovati, ktera bo skozi 9 ali 10 mescov vsak teden 4 ure terpela.

Nadjamo se, de ne bo samo veliko Ljubljancanov v to šolo privrelo, ampak de jih bo tudi iz kmetov veliko fantov prišlo, ki želijo, v umnim kmetijstvu podučiti se. Primožniši se ne bojo kėsali, za stanovanje in živež v Ljubljani nekatere goldinarje plačati; menj primožni se bojo pa morebiti v kakošno službo s to pogodbo vdinjali, de jim bo pripušeno, vsak teden šolo obiskovati. — Berž ko bomo začetek te šole za gotovo zvedili, ga bomo oznanili.

Oznanilo

zastran živinozdravilske šole v Ljubljani.

Živinozdravilska in kovaška šola se še zdej ni mōgla začeti zatō, kēr so mnogoverstne prekucije današnjiga časa branile, denar nabérati, kteriga kmetijska družba še potrebuje, de bo popolnoma v stanu, drago napravo tako vstanoviti, kakor je potreba. Tudi od visokiga ministerstva zastran nekih denarskih primočkov še ni vse gotovo. Vse to zaderžuje sedanjí začetek te šole, v ktero se je že več učencov oglasilo. Kmetijska družba pa se bo prizadevala, to deželi potrebno napravo prihodnje léto gotovo na noge spraviti.

Očitna zahvala podložnih kmetov. *)

Gotova je, de vsakter podložni kmet je svojimu dobriemu očetu, svitlumu Cesarju hvaležen za veliko gnado, ktero so svitli Cesar 15. sušca 1848 in 7. kimovca ravno tega leta svojim podložnim kmetam zavoljo nehanja gosposkinih davkov na znanje dali.

Zraven tega so pa zopet naš svitli Cesar v svoji veliki žalostni rajži, kakor sveti Jožef in Marija v Egiptu, v Olomuc 15. dan kozoperska 1848 svoje poprejšnje obljube popolnoma poterdili, kakor dober oče svojih otrok.

Kēr pa mi podložni kmetje v resnici prevržani smo, de naš dobri oče svitli Cesar za nas tako dobro in po očetovsko skerbē, za voljo tega smo pa tudi v terdni veri, kar so nam obljubili, de bo dopolnjeno; pa tudi mi obljubimo, de ostanemo mirni, hvaležni podložni kmetje svojimu dobriemu očetu, svitlumu Cesarju Ferdinandu, kakor do zdaj, in zraven tega tudi mi vošimo, de bi še práv dolgo — dolgo živeli. Živijo! Živijo! Živijo! naš svitli Cesar Ferdinand I.

V Št. Vidu pri Podpeči 3. listopada 1848.

V imenu svojih sosedov

Andrej Iglīč, gruntar v Št. Vidu.

Zmes.

(Misli angležkiga časopisa „Times“ o poslednjim Dunajskim puntu). „Nadjamo se — pravi imenovani časopis — de vojaška moč bo pogubi otēla avstrijsko cesarstva, kteriga obstanje je za ohranjenje miru v Evropi takō silno potrebno, in de bo Jelačić cesarstvo takō na Nemškim rešil, kakor ga je Radecki na Laškim.“

(Vindišgrēc je zdej predbranitelj Slovanov). Armada, ki se je iz Königraca nad Dunaj vzdignila, se je s slovanskimi belomodrorudečimi barvami na pot podala. — Takō piše Pražki časopis „Habt Acht.“

(Nemške Celjske Novice) pravijo v naročivnim povabilu, de „si bojo prizadevale most sozidati za svojo goreče ljubljeno nemško domovino, in tedej zaupajo na živo podporo vsih nemškomislečih mož.“ Kako je to razumēti? Ali

*) Take serčne besede pač očitno razodevajo, de naši kmetje dobroto Cesarjevo spodobno spoznajo in de terdno zaupajo na Njih besedo, ktero mili in pobožni Ferdinand svojim ljudstvam še nikdar niso prelomili.

Vredništvo.

bo ta most za Nemce v Celji, ali za Slovence iz Celja napravljen?

Vedež.

Že večkrat smo spomnili hvalo vredniga prizadevanja mnogih Ljubljanskih časopisov. Tudi mali časnik, ki se Vedež imenuje, kteriga gosp. Navratil práv marljivo vredeje, zasluži hvalo, de svoj namén lépo spolnuje. Namenjen je mladosti. Primerna izbēra sestavkov, lahko razumljiva, kratka beseda v čisti slovenšini so lepe prednosti tega časopisa, kteriga posebno mladosti začētnih šol priporočimo. Za kratkočasno in podučno berilo prvih klasov nimamo boljšiga listika; torej se nadjamo, de si ga bojo létas vsi šolniki omislili, ki so le kolčikaj vneti za oživljenje slovenšine, in de ga bojo priporočevali svojim učencam.

Novičar iz Dunaja.

Punta na Dunaji je zadušen. Zadnji dan pretečeniga mesca se je mesto z vsimi predmestji vikšimu vojskovodu Vindišgrēcu podverglo, ki ga je s svojo armado obsedel. To bi se bilo imelo že 30. dan kozoperska po obljudi puntarjev zgoditi, pa so obljubo prelomili, ko so slišali, de jim Madžari na pomoč pridejo. Zares se je 29. kozoperska prikazala 2 mili pod Dunajem Madžarska truma, nad ktero je Vindišgrēc berž Jelačićevo armado in veliko konjikov poslal, ki so Madžare tako nabili, de so 31. kozoperska že do Ogerske meje nazaj verženi bili. Veliko Madžarov je bilo pobitih, veliko so jih pa v Donavo vėrgli, de so s konji vred vtonili. Med tem je obsedla Vindišgrēcova armada Dunajsko mesto in predmestja. Puntarska derhal se je grōzno branila, tako de je Vindišgrēc ukazal na mesto z bombami streljati. Derhal je začēla zdej požigati in ropati — pa temu se je narodna straža zoperstavila. Ne vé se do zdej, koliko je mertvih izmed junaških vojakov, koliko pa izmed puntarjev. Dobromisleči prebivavci so armado, ko je v mesto in predmestje primarsirala, kot resnico od mnogih težav z velikim veseljem sprejeli. Zdej je popolen, tih mir, in iz visociga turna stolne cerkve véja cesarsko bandero. Vsacimu je orožje preč vzeto, in veliko teh, ki so v puntu zvonec nosili, je že zapertih. Mestne vrata so bile 5. listopada še zaperte; državni zbor je na vernih duš danjenjal. Jelačić, kterimu so pošteni Dunajčanje obleko kuševali, ko je na Dunaj prišel, gostuje v predmestju Landstrass v hiši nadvojvoda Maksimiljana; njegovi stražniki z rudečimi plajši in junaške postave Dunajčanam kej dopadejo. Vindišgrēc ima silno veliko opraviti, zakaj pod vojaško oblastjo je zdej celi Dunaj. 1. dan tega mesca je razglasil hude postave, in vsak, ki se zoper nje pregreši, bo po nagli sōdbi obsojen. Vsa ptuja derhal bo iz Dunaja spodenā, in samo 1 časopis je za ta čas privoljen. Radovedni smo slišati, kaj nam bojo prihodnje Novice oznanile od tistih ljudi, ki so bili pomočniki tega punta i. t. d.

Današnjimu listu je pridjana sedma pola „Divice Orleanske“ in pa 21. „doklada.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajinji	
	4. listopada.		30. kozoperska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	24	2	10
1 » » banaške	2	24	2	40
1 » Turšice.....	—	—	1	30
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Rēži.....	1	15	1	26
1 » Ječmena.....	—	—	—	—
1 » Prosa.....	1	24	1	12
1 » Ajde.....	1	8	1	20
1 » Ovsā.....	—	—	—	43